

GENT NOVA

Periodic Catalanista ↔ Portaveu del Centre Catalanista "Gent Nova"
Sortirà cada dissabte

ANY XV

BADALONA 31 MAIG 1913

NÚM. 600

Redacció i Administració: Lluç, 51, 53 i 55 i Sant Francesc, 58 i 60. - Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 cèntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 cèntims
Tots els treballs se publiquen baix la exclusiva responsabilitat de sos autors. - No's tornen els originals.

Vergonya eterna a aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acelló que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el dever de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIÓN CATALANISTA)

EL MOMENT POLITIC

Si estiguessim en altre Estat que no sigués Espanya, creuríem que una renovació total esdevindria en la política. En Romanones, que no va néixer per a què de Govern, no sab ont darla i ensopegant en totes les qüestions, mancat d'aquell saver fer d'un Maura, d'un Canalejas, d'un Sagasta o d'un Cánovas, s'ha entregat, rendit, als peus d'en Maura.

Un altre que no fos en Romanones, li escauria el fer el paper de víctima que vol adoptar; emprò an ell, que tota la seva vida política és una intriga, no li escau i per això provoca les rialles de tota la Cambra quan com a víctima se vol presentar.

Per a aguantar-se en el govern, per a anar tirant, ho ha tocat tot. Qualsevol projecte, qualsevol idea llançada al vol i que an ell li ha semblant que tenia una opinió favorable en el poble, s'hi ha aferrat fermament, per què en Romanones, que se sent naufrag en la política, enamorat del càrrec, s'aferrarà a lo que pugui, pera salvar-se y llençarà tot lo que li sigui impediment per a sostenir-se.

El tot ho toca. Qüestió religiosa, Esquadra, Llei de Jurisdiccions, Ministeri del Treball, Mancomunitats, Llei d'Associacions y en son afany d'aguantar-se en el Govern, se farà seus tots els projectes que se li anunciïn. Els acomplirà? Realitzarà la seva obra? En altre país diríem que no; la seva caiguda esdevindria inevitable. Aquí, com sempre, no sabem lo que succeirà. Emprò la batalla està donada.

El debat iniciat per en Salvatella en nom de la conjunció republicana socialista, al donar lloc a la directa intervenció den Maura y la forma agressiva en que aquest ho ha fet, tirant més enlaire que al Govern, ha produït una forta sensació en el món polític, tant més quan en Maura afirma que no vol el govern. Ha quedat aclarit fins a la evidència, que si en Romanones

se sosté en el govern és perquè no's troba a ningú per a substituir-lo: els uns, en Maura, perquè no vol, y altres que, volgunt-ho, no deuen ésser prou grats en certs alts llocs.

El moment es difícil i la situació ben crítica, doncs Espanya se troba des de fa temps en una ben certa interinitat y ben esvaïts han quedat els dubtes que's poguessen tenir de que el Govern den Romanones no era altra cosa que una interinitat.

Caurà? Seguirà? Això es lo que a Espanya no pot mai predir-se, perquè per damunt dels interessos del poble hi han altres interessos a salvar pels que fan de governants.

NOTES LOCALS

Revisió que s'imposa

A l'aprovar l'Ajuntament un parer de la Comissió de Foment autoritzant unes ampliacions en les instal·lacions de la Barcelonesa d'Electricitat, va tenir lloc en el Consistori un importantíssim debat en el que discutiren llargament entre altres, en pro del parer, en Casas i la Presidència, i en contra en Padrós Vidal i en Martí, o sigui els més sobresortints regidors del nostre Ajuntament. Tant els que parlaren en pro com els que ho feren en contra, varen convenir en que'l privilegi per 30 anys que va concedir-se en 1905 a la Barcelonesa, com la majoria de les demés condicions estipulades en la concessió, son exageradament oneroses per l'Ajuntament, i que malgrat la bona voluntat dels Ajuntaments del 1906-1911 de procurar les majors ventatges possibles per a la ciutat, els interessos de Badalona segueixen estant legalment perjudicats per la poderosa companyia.

De totes aquestes manifestacions se'n dedueix que'ls dignes regidors dels referits Ajuntaments del 1906-1911, probablement varen patir un excés de bona fe i seguir exageradament un cri-

teri legalista, no intentant anular la concessió que a la Barcelonense trobaren feta pels seus precessors. Avui, sortosament, a petició de les minories, veiem en l'Ajuntament una tendència a revisar la dita concessió, per a veure si és possible aconseguir majors garanties i rendiments per a la ciutat; encara que fins ara tenim el sentiment d'observar que's va en això amb la mateixa calma que en totes les qüestions que no afecten directament an ells, gasten els regidors de la majoria dretista, especialment l'arcalde.

La discussió referida torna a posar sobre la taula la petició de revisió; qual estudi de la conveniència o no conveniència d'anar a ella no deu ajornar-se per un moment més. Tothom hi convé en estudiar-ho i seria cobardia i deixadesa suïcida per a les rendes comunals no anar-hi a la consulta d'una ponència d'advocats—ja proposada en Consistori—per a sapiguer les seguretats o provabilitats d'èxit que podria tenir Badalona en aquest litigi, car es sapigut que no son sempre coses legals totes les que ho son de justícia i d'equitat.

Esperem, doncs, que la revisió que s'imposa es farà desseguida, obrant després en conseqüència de lo que d'ella se'n dedueixi. xadesa suïcida per a les rendes comunals no

D'un escàndol i dels medis exercits per a reprimir-lo

Altra vegada en el nostre Consistori municipal s'ha presenciat un fort escàndol, promogut especialment per la passió i fanatisme polític dels radicals i secundariament per l'afany d'imposar-se per la força del número que té la majoria.

Nosaltres deplorem que's donguin aquests espectacles, amb els que no hi guanyen res la cultura política de Badalona, la serietat del Ajuntament ni l'interés del partit que'ls promou.

Considerem que aquests se acabarien, si tothom tingués seny. Si els radicals recordessin que no tenen dret a queixar-se de les impositcions d'una majoria, ja que pertanyen a un partit que tant l'ha usat aquest dret dels més en l'Ajuntament de Barcelona, malgrat no representar llavors la majoria d'aquella ciutat, i si la majoria del nostre Ajuntament recordés aquella cèlebre màxima de que «governar es transigir».

Nosaltres, en aquestes qüestions de sentiments, sempre'ns hem declarat partidaris de l'exercici de la tolerància, o sigui que l'opinió dels més no s'imposi a la dels menys; i en el cas actual de Badalona, amb major motiu, car la majoria de l'Ajuntament no representa pas la majoria absoluta de la ciutat. Ademés, en la sessió del divendres de la setmana passada va obrar amb poca sinceritat l'arcalde al refusar contestar concretament si l'acord que volien aconseguir tenia efecte retrospectiu, o sigui aplicar-ho als gastos fets el dia anterior, festivitat del Corpus.

Tot això no excusa en lo més mínim l'escàndol que reprovem amb energia, i encara més les manifestacions que en contra del principi d'autoritat varen ésser pronunciades per en Costa.

Ningú que estimi la llibertat d'actuació i els procediments democràtics, pot acceptar com a bones les manifestacions tumultuoses, per poc importants que siguin, en un còs deliberant com ho és el Consistori municipal, car dites mani-

festacions constitueixen una brutalitat i una coacció contra'l qui van dirigides.

Defençar lo contrari equival a fer àrbitre al públic de les decisions dels cossos deliberants, lo que resultaria ésser lo mateix que fer impossible la lliure acció d'aquests i per lo tant impossible la seva vida.

**

En l'apartat anterior, hem parlat i censurat l'escàndol ocorregut en la sessió del 23 del present mes. Ara devem fer-ho de la conducta de l'arcalde en la referida sessió.

En Pujol, en us del seu dret, va ordenar se fés retirar al públic que feia manifestacions hostils contra uns determinats regidors, els de la majoria, i com que això darrer havia ocasionat acalorades discussions amb els dretistes, que eren també en el públic, resultà que la mida forçosament tenia que disposar-la general, com així va fer-se; emprò l'home, no sabem per quin motiu o concell, va fundar-se en un article de la llei que no encaixava en la qüestió, i en lloc de treure al públic per haver fet manifestacions sorolloses dintre'l saló del Consistori, (cosa que pot fer sempre que hi hagi motiu), va decretar la sessió secreta.

Aital disposició va sorprendre extraordinàriament als periodistes que van a fer informació a l'Ajuntament, tant, que al sortir estaven convensuts de que serien novament cridats i no varen moures del vestíbol primer, i quan se'ls obligà a retirar-se d'allí, esperaren en els baixos de les Cases Consistorials confiant que's declararia sessió pública, com forçosament així tenia d'ésser, i per lo tant ells, al menys, haurien d'anar altra volta a la sessió a complir el seu comès.

Una equivocació que immediatament se subsanà, té excusa, emprò, segons informes oficialment, va costar-li molt a un regidor federal nacionalista convèncer an en Pujol de la improcedència i de lo irregular i capritxós que era l'haver disposat convertir la sessió pública en secreta.

Això es compendria que passés a un novençà en l'Ajuntament, però an en Pujol, que fa set anys que és regidor, es incomprensible i el posa en mal lloc, car cometé un gros pecat d'ignorància o una incomprensible anomalia.

Un home de la representació dintre'ls seus com en Pujol, que comet aquestes equivocacions o arbitrarietats, es posa en ridícol ell i el seu partit.

Potser els «encantats» es convenceràn que si en Pujol d'ara no s'assembla al Pujol de 1906 al 1909, és perquè la fama d'allavors era fruit de l'actuació de la totalitat d'aquella majoria solidària i no obra sola i principalment den Pujol, com per conveniència partidista les dretes han fet entendre a bona part del poble.

Ja hem dit altres vegades que era perillós inflar personalitats, car de vegades ensopeguen amb un no res i cauen com ha passat amb en Pujol en el cas que comentem.

En el pecat porten la penitència.

Si no se l'hagués inflat tant, no s'haurien fet tant visibles les ensopegades.

Recordant el compliment del deure

Recordem a l'arcalde el compliment de la

promesa que feu, en la sessió del 13 de Maig de 1912, de procedir enèrgicament contra'l que fe de Vigilancia municipal per no haver aquest lograt desvanèixer ni vindicar-se dels greus càrrecs que va fer-li, ara fa un any, l'orgue del partit radical en aquesta ciutat.

També devem recordar que malgrat els bons intents que semblava tenir l'Arcalde, al prometre que's faria una depuració en la qüestió del contrabàndol, aquesta encara no s'ha començat, ni sabem que hi hagin intents de començar-se, perquè les raons donades en la sessió d'aquesta setmana per l'Arcalde no'ns convenen ni creiem que hagin convençut a ningú, doncs no poden pas explicar-se aquests aplassaments a una qüestió que per dignitat del còs de Consums deva resoldre's desseguida.

**

DEL VICI EN NOSTRA CIUTAT

De fa molt temps, fa anys, venim sostenint una ferma campanya contr'l vici y la cràpula en nostra ciutat. Prescindint de's depravats temps del caciquisme en que s'oferia al públic una bacanal diària, a darrers de 1906, en plena Solidaritat, s'inicià de bell nou l'importació del vici.

Preveient le que ha resultat, férem bé manifesta crida a l'atenció del també a-les-hores alcalde en Martí Pujol — en aquells temps bé amic nostre, — a no va poguer, o no vasaber, o no va volguer matar-lo en son floreixement. Tant fou aixís, que després d'un seguit de solts que en nostres planes anaven apareixent, tant gran se feia el radi d'acció dels viciosos, que en el numero corresponent al 16 de Maig de 1908, déiem:

«Diferentes vegades nos hem queixat á la nostra primera autoritat local del vici que'n nostra ciutat s'ha importat amb el sobrenóm de cafés servits per «camareres» y, sobretot, pel jugar als prohibits en aquells i en altres establiments.

«D'una manera clara, evident, positiva, nos consten les terminants ordes donades pel Arcalde En Martí Pujol al seus subordinats per a evitar les «extralimitacions» amb les «camareres» i el que's jugui als prohibits. Però si d'una manera positiva nos onsten les ordres donades pel Arcalde, enemic irreconciliable del vici, de-modo no menys evident nos consta que les seves ordres en aquest assumpte no son complertes. I no sols no son complertes, sino que alguns dels seus subordinats en lloc de perseguir el vici, el fomenten i en disfruten; i això, francament mereix que l'amic Pujol s'hi fixi i se'n enteri amb tots els detalls, que ni han de ben curiosos i que diuen ben poc en favor d'alguns dels encarregats de vigilar que'l vici es fomenti en nostra població.»

I en lloc de minvar, la cràpula anà creixent i en lloc de particulars, passaven aqueixos caus de vici a la protecció d'unes pseudocietats amb estatuts degudament registrats i aprovats pel Govern civil.

Durant l'Arcaldia den Josep Vergés, el vici i la cràpula seguí amb el mateix impuls que'n l'Arcaldia den Martí Pujol; empró durant l'Arcaldia den Vergés ens ajudaven els regidors radicals Serra i Costa, que a cada sessió ne parlaven. I ara que la cràpula sefa en major escala; ara que sembla volen lliurar terribles combats contra

els que actualment poden i deurien evitar-ho, ara ni tant sols ne parlen...

Hem fet previamente aquestes manifestacions per a satisfacció nostra de poguer provar que'n tots temps hem discutit i defensat o combatut totes les qüestions locals prescindint de que fossin amics o enemics els a qui afectava.

**

L'objecte primordial nostre d'avui, es parlar d'aqueixes associacions amparadores del vici en totes ses manifestacions més dolentes.

Un particular que tingui prou baixesa de sentiments no pot, per si sol, explotar certs depravats vicis. Se'l persegueix, es a dir, se'l pot perseguir Empro si aquest home és llest, y generalment els qui an aqueixa mena d'asquerosos negocis es dediquen no tenen rés d'ensopits, agafa uns quants «adictes», «fan Junta» i ja tenim la societat «El Pensio» altre ignoscent nom, com a aparent garantia de que's aquell seu hostatge social seran tots honestes y recreatives diversions.

I comença l'escàndol. En aqueixes menes de sasocietats s'hi juga als prohibits i amb l'excusa de divertir als «socis» a tothom que hi entra els fan servir per infelisses dones que llueixen tant com poden la seva miseria i la seva desgracia,

Nosaltres creiem que contra això hi hà remei i deu aplicarse.

Que nosaltres sapiguem, no seria concedida autorització per a una associació qui explicitament declarés els seus propòsits en aquest sentit. Doncs, bé: Les autoritats tenen medis sobrants per a rovar, per a justificar, que aqueixes associacions son il·lícites, des de el moment que amb l'excusa de fins recreatius es dediquen a l'explotació dels més denigrants dels negocis.

Per això al aplaudir la passada setmaná al Arcalde en Martí Pujol per haver imposat una penyor de 125 pessetes a la societat «La Walkiria» instalada en el «Teatre Cervantes» per faltes a la moral, ens creiem obligats a recordarli que j aque ha començat ho acabi, que lo immoral tant ho és en el carrer den Prim, com, per exemple, en el de la Conquesta o en el de l'Industria o en de Sant Isidro, o en la Carretera.

**

EPISTOLARI

VI

Amic:

Jornada pròdiga en impresions ha estat per a mi la d'avui: tristes, alegres, delectables, sentimentals romàntiques...

Aubada tranquila i serena; la terra obre els ulls al primer raig de sol, com el despertar d'una verge hermosa, perfumada pel bosc, davant la mar brillant, sota la volta blava...

En diversos indrets de la ciutat, la bandera de la Patria s'es issada. Remembrança de nostres glories pretèrites; descobrim-nos a la memoria dels heroics avant-passats.

Mig-dia plè de sol; la terra reverbera; és el primer jorn d'estiu.

Enterrament d'una persona amada; plors d'un pare octogenari, i plors d'una filleta en sa primera dècada.

El fossar, al bat del sol, guaitant el cel tan

blau torna a restar quiet i solitari. La marinada balandreja un salze que plora damunt la tomba; unes roses vermelles, irreverents, apar que riuin.

Pels carrers de la ciutat novella la multitut serenament passeja; la jovenalla sent tota la alegria d'esta jornada meridional; les donzelles maravellosament habillades omplen l'ambient de l'encís de llur gentilesa.

El seguici del Corpus passa pomposament per la ciutat; uns infants amb llurs veus seràfiques entonen lloances al Senyor, i la multitut riallera flecta en terra els genolls al pas de la Magestat Divina.

El crepuscle es d'or...

Pujo caminal amunt cap al vell casal, en aquella hora placida en que la filla de Latona, eixint del mar apareix en l'horitzó. En el llag del jardí canten els batracians; les ombres estant saturades de la flaire de les flors. La maisó senyorial es tota silenciosa. Una dama surt a rebre; té per a mi una simpatia irrelatable; amaga la alegria de rebre al cavaller portador d'un amorós missatge; les noves de l'aimat que inquietes devien esperar les dames dels temps mitgevals...

Mé dono compte que t'escriu a tu, interrompent un somni.
22-V-1913.

VI

Amic:

Tu qui tens l'ànima de poeta, millor que jo podries extasiar-te en la beutat d'aqueixes darreres festes; millor que jo devies comprendre les impressions que t'enumerava en ma darrera epistola.

Com es dolç el record d'una jornada hermosa! Com delecta endevinar tota beutat! Beutat hi ha en un drama, beutat en el tors d'una venus.

D'aquelles cosetes desagradables, d'aquelles imperfeccions que tal volta, hauràs observat en aqueixes jornades brillants, no cal parlar-ne, amic! Oblidem aquella vanitat que no té limit ni davant del mateix Déu a qui adora; oblidem els pobres d'esperit àvids de gloria que aprofiten tot motiu per a exhibir-se; no volgum esbrinar si és per devoció o per habitut que la gentada se postra al pas del religiós seguici! Continuem el somni interromput...

ALEXANDRE

26-V-1913.

DE L'AJUNTAMENT

SESSIÓ DE SEGONA CONVOCATORIA
DEL DIA 22 DEL CORRENT

Comensà a dos quarts de set amb assistència de tots els regidors, presidint l'Alcalde en Martí Pujol.

Després de llegida fou aprovada l'acta de la sessió anterior.

—A proposta den Nadal s'acorda fer constar el sentiment de la Corporació per la mort del Mestre públic d'aquesta ciutat en Teodor Comina, i aixís comunicar-ho a la familia.

—Se posen a discussió els dictàmens deixats sobre la taula en sessions anteriors referents a instancies de la Barcelonesa d'Electricitat i ique segons manifesta en Nadal, en la defensa que fa del dictàmen, la comissió acorda mantenir-los.

S'entaula una llarga discussió sobre'ls esmentats dictàmens, en la qual s'hi manifesten els següents criteris:

En Padrós Vidal combat el dictàmen en el sentit de demanar l'aplaçament de la seva resolució fins esperar l'informe dels tres advocats que deuen entendre sobre la legalitat de la concessió, feta a la «Barcelonesa» l'any 1905, entenent que aquesta concessió ha de desaparèixer per esser onerosa als interessos de Badalona. Ademés fa en Padrós Vidal en sos parlaments, llegint textos de la concessió, una serie de consideracions sobre si pot o no dita companyia estendre les instalacions aérees. Considerant que no deurien autoritzar-se aquestes a ningú.

En Nadal defença, com hem dit, el dictàmen, dient que no's tracta de nous permisos sinó que els dictàmens estan d'acord amb la concessió feta a dita companyia, mostrant-se partidari d'anar no obstant, a la seva revisió, puix ho considera una vergonya per a la ciutat, afegint que tant sols per a ampliar les instalacions, la companyia, en virtut de dita concessió, vé obligada a posar-ho en coneixement de l'Arcaldia per a que aquesta ordeni la inspecció per el tècnic. Llegeix, ademés, els acords sobre la concessió feta en 1905.

En Casas para/a també en favor del dictàmen, dient que's dona importància a una cosa que realment no'n té, ja que's diu que la Companyia demana autorització per a ampliar les seves instalacions, quan realment aquella sols ho posa en coneixement, doncs el permís ja'l té de quant se li feu la concessió, la que considera una aberració afegint que s'ha de procurar la seva rescició. La sola diferencia que hi hà diu, es que la fiscalització que en virtut de la concessió ha de fer l'Arcalde amb el concurs dels tècnics, aquest la dona a la Comissió i a tot l'Ajuntament lo qual entén es més democrática més activa i més eficaç i s'ha vingut ademés fent fins ara, sense dir-hi res ningú. Creu que'l dictàmen s'ha d'ajustar a la base 8.ª i no a la 22.ª del contracte doncs s'expressa amb més claretat i ademés entén que mentres la concessió no sigui anulada no pot l'Ajuntament desentendre-s-en, amb més motiu quant se va ar a buscar la fórmula de derogar-la doncs no s'han de donar arguments a la Companyia. Manifesta, ademés que en el dictàmen no avala la concessió, sinó que es en sentit de enterat de l'informe dels tècnics, per ajustar-se a les bases de aquella.

En Martí i en Serra mostren la seva disconformitat amb el dictàmen fent semblantes manifestacions a les den Padros Vidal. En Costa, que

n'es firmant, manifesta que té dubtes sobre la qüestió i al ensemple, per de l'opinió després de la campanya que fa un periòdic local sobre'l particular, replicant an això en Casas que s'ha de tenir el valor de les conviccions i no s'ha de temer a l'opinió quan se creu obrar en consciència.

Parla també en Pujol, qui condemna la concessió feta an en Costa i Ponces en 1905 i traspasada poc després a la Barcelonesa. Califica de «rifada» la petició de traspàs de privilegis que per a l'Energia Eléctrica té demanat la Barcelonesa. Entén que'ls dictàmens son com a legalització de lo estipulat procedint a una inspecció, empró mai se pot entendre com aprovació de lo estipulat.

Per fi, després d'hora i mitja de debat, se posen a votació els dictàmens els que son aprovats amb els vots en contra den Martí; Padrós Vidal i Serra.

INCIDENT I ESCANDOL. — Va a procedir-se a resoldre l'empat que va haver-hi en la sessió passada amb motiu de les invitacions per a les festes del Corpus. En Costa pregunta avans el criteri de la majoria. En Pujol i en Nadal manifesten que lo reglamentari es anar a la votació, fent-se la pregunta corresponent al Secretari, qui contesta afirmativament. En Padrós Vidal pregunta si en la processó del dijous se va contraure cap compromís. En Pujol contesta que encare no es pagat. En Padrós Vidal insisteix i recorda que en Domenech Galcerán en 24 de Maig de 1910 exposà el mateix criteri de donar-se per enterat que sustenten les minories. En Domenech Galcerán, aleshores, es votà. En Costa, censura la actitud de la majoria, dient que significa una provocació als sentiments lliberals de Badalona.

La presidencia, agitant la campaneta, crida al ordre an en Costa. Aquest protesta amb veemença i bona part del públic fa chor a les protestes den Costa, originantse un escàndol formidable. L'Alcalde mana desallotjar el local, fent-ho, no sense grans esforços, la guardia civil, ja que els guardies municipals s'hi veuen negres. I com que l'Alcalde ha ordenat sessió secreta, també la fa extensiva a tots els representants de la premsa, els quals se retiren del saló. Poc després s'envia a buscar an aquests, segons se'ns diu, a proposta den Casas, qui s'ha pegat a concórrer a la sessió si fos secreta, ja que no hi havia motius per a això.

Per la seva part, l'Alcalde i la majoria, fent llegir textos de la Llei i confonent els termes, i interpretant-los segons les seves conveniències exigien que fós secreta, empró no pogueren negar-se a l'evidència i en la sessió va permetres entrar als periodistes, empró no al públic com demanaben els radicals.

Repressa la sessió, en Pujol diu que's anti-reglamentaria tota discussió.

No obstant parla i es discuteix llargament sobre les proposicions Martí i Miralles que quedaren sense resoldre en la passada sessió.

Parlen en pro de la proposició den Martí donant-se per enterat i agrair les invitacions, en Casas, en Padrós Vidal, en Serra, i en Costa; i a favor de la den Miralles, acceptant l'invitació i pagar els gastos que ocasioni, el seu autor i en Nadal.

Posades a votació, es desestima per 10 vots contra 8 la den Martí i aprovada per els mateixos vots la den Miralles.

—S'aproven: un dictàmen de la C. de Obres concedint el permís demanat per en Eudald Camps; un de la C. de Governació donant permís per l'extracció de letres per el sistema inodor fent-hi varies observacions en Martí i en Casas, en sentit de que la concessió sigui amb caràcter general, lo que s'aprova; i un altre de la de Foment nomenant «ayo» de l'Escola del carrer de Wifred an en Josep Campmany Cunille.

—Fent constar el seu vot en contra en Martí en Serra, en Costa i en Padrós Vidal s'aprova un dictàmen de la C. de Foment referent a ampliacions de la Barcelonesa d'Electricitat.

—Passen a les respectives C. les instancies presentades per n'Agna de Ferrater, na Terésa Pujol, en Pere Renom, en Josep Renom, la viuda Clarós, i en Pere Borrás.

—S'aprova el dictamen del sindic referent al fallo d'expedients d'exempció legal dels moços del reemplaç de 1912 en Gaspar Queralt, n'Antoni Martinez, en Jaume Cussó, en Camil Porcell i en Josep Vives.

—S'acorda pintar, per Concurs, els bancs de la Rambla.

—Se queda enterat i s'agraeix una comunicació dels quatre diputats provincials per aquest districte senyors Bastardas, Isamat, Puig i Cadafalch i Verdaguier i Callís oferint-se al Ajuntament.

—Passa a la C. un ofici del Centre «Gent Nova» sollicitant el concurs de l'Ajuntament per als Jocs Florals que organitza aquella entitat.

—Se queda enterat del estat comparatiu de les recaudacions d'Abril de 1912 i 1913. La d'enguany acusa un augment de 8.869'29 ptes.

—S'aproven les nòmines de peons i carros que puguen espectivament 136'75 i 75 pessetes respectivament.

MOCIONS. — En Miralles diu que no s'ha pogut presentar dictamen sobre lo de les llevadores, preguntant en Costa que s'activi.

En Costa proposa que's reparteixin 1000 ptes. als pobres en la festa del diumenge. Refusada per 9 vots contra 8.

—En Costa proposa que per l'esmentada festa es reparteixin 1000 ptes. als pares dels soldats que hi han a Melilla. Refusada per 10 vots contra 7.

—En Serra demana que'l diumenge surtin els gegants i nanos. En Nadal contesta que no hi ha temps. Refusada per 14 vots contra 3.

—En Nadal demana que en compliment del Reglament interior i havent passat les dugues hores reglamentaries, se passi a votació si es prorroga la sessió. En Casas observa que si s'invoca el Reglament, que es improcedent doncs es anticuat, podrà ésser un arma admirable de les minories contra la majoria. En Nadal justifica la seva proposta en vista de l'amenaça den Costa de fer durar la sessió; no obstant la modifica no invocant el Reglament. S'acorda després suspendre la sessió per 9 vots contra 8. Era un quart de dotze.

SESSIÓ DE SEGONA CONVOCATORIA DEL DIA 29 DEL CORRENT

Hi assistiren tots els regidors, presidint l'Alcalde en Martí Pujol, qui declarà oberta la sessió a dos quarts de set.

Després de llegida, s'aprova l'acta de l'anterior.

Se concedeixen a proposta de la C. d'Obres els permisos demanats pels senyors Cuyás, del Río i Pascual, en Jaume Doménech, n'Agustí Bigaire, n'Antonia Cussó, n'Agustí Busquets i n'Esperança Giralt.

A proposta de la C. de Foment, se concedeix l'Englantina als Jocs Florals que organitza el Centre «Gent Nova», destinant-li 100 ptes.

Se llegeix un dictamen de Governació proposant se nomeni na Balbina Muns llevadora municipal, desestimant l'instancia de n'Antonia Pera i altres.

Parlen en contra del dictamen en Serra, en Padrós Vidal, en Martí, en Casas i en Viñas i en pro en Miralles, en Nadal, en Clarós i en Costa, aprovant-se per fi, després de llarg debat, el dictamen por 10 vots contra 7.

Passen a les respectives Comissions les instancies presentades per n'Agustí Salas i en Francisco de A. Barriga per instalar electromotors; i den Baldomer San Martín i en Prudenci Pi Masdeu sobre obres.

S'aproven les nòmines de jornals i carros, que pugen respectivament 157 i 92 ptes.

[Mocions.—A proposta de la presidencia s'acorda gratificar un «ayo» interí nomenat quan el mestre Teodor Corominas estava greument malalt.

En Nadal proposa s'acordi fer constar el condol de la població per les desgracies ocorregudes a Banyoles.

També s'acorda fer imprimir els comptes municipals de l'any passat, els quals ja han sigut aprovats per la Junta de Vocals Associats.

En Martí proposa que amb urgencia se vagi al nomenament d'una ponència de tres advocats que estudiï la legalitat del conveni fet en

1905 amb la Barcelonesa d'Electricitat. S'aprova i després de breu discussió passa a la Comissió per a el nomenament d'aquells.

En Serra, aprofitant la presencia den Doménech Renom, li demana expliqui la seva gestió en la presidencia de la C. de Governació i Consums en lo referent al contrabàndol de tabac. En Pujol i en Nadal diuen que aquesta gestió es de caràcter governatiu. En Doménech Renom manifesta que contestarà a les acusacions concretes que se li facin dient ademés que els quefes d'Administració i demés del Còs estaven encarregats de lo que passés en el mateix (I per a què era president, doncs?). No obstant, després de varies insistencies den Serra, confessa en Doménech Renom, si no clarament, la seva ignorancia en la qüestió.

En Casas anuncia per a la sessió pròxima l'interpelació que per a aclarir la situació de la C. de Consums té anunciada, doncs, es un deute que té contret amb aquells companys que vegeren la seva honorabilitat ofesa dins i fora guin interés. En Nadal diu que ho veurà amb del Consistori. Demana als regidors s'hi prengust, i hi intervindrà si ho creu necessari per a aclarir quelcom.

En Serra demana se regui sovint. Li contesta la presidencia que s'en preocupa.

En Serra pregunta per què no cremen els fanals de gas de la Rambla. En Nadal contesta que fou acord de la C. per creure hi havia suficient claror. Hi intervé en Casas.

En Casas, referint-se a lo dit per en Nadal, diu que la seva interpelació sobre Consums no's tracta d'administracions dubtoses, sino retornar l'honorabilitat als regidors ofesos de 1911, dient ademés que és per això que demana el concurs dels regidors.

En Martí demana el prompte arreglo del mal estat del pont de l'estació. Contesta en Pujol i intervé en Serra.

En Padrós Vidal, en Miralles y en Doménech Renom parlen sobre l'arreglo d'aceres.

[En Padrós Vidal demana la resolució urgent del Reglament de Bombers i de la Reglamentació d'empleats. En Miralles diu que en quant a lo primer ja es fet i a lo segon que s'en ocuparà.

En Padrós Vidal pregunta a l'Alcalde perquè no s'han fet els treballs per anar a la depuració acordada per a esbrinar lo ocorregut a Consums en la qüestió del contrabàndol. En Pujol li contesta que aviat cridarà als regidors, doncs en aquesta reunió desitja també tractar-hi altres assumptes i això és causa de la demora.

I s'aixeca la sessió.

♦♦

NOVES

CENTRE CATALANISTA «GENT NOVA». — «Jocs Florals». — A principis de la vinenta setmana es publicarà al Cartell dels Jocs Florals de Badalona d'enguany, que com es de consuetut organitza el nostre Centre per a la Festa Major de nostra ciutat.

**

Proveu el LLEXIU GLORIA.

**

CORPUS DE SANG. — Amb el major entusiasme s'anaren celebrant dissabte i diumenge prop passat els actes anunciats per a la Festa Nacional Catalana, en commemoració de la històrica data del Corpus de Sang.

En el miting del dissabte que tingué lloc en el C. N. R. de Gràcia hi assistí nombrosa concurrència que apiaudí amb entusiasme els patriòtics parlaments que hi pronunciaren el doctor Imbert, en Casas Briz, l'Enric Vila, en Roig i Pruna i en Ribera i Rovira que presidia, acabant l'acte entonant els concurrents, en mitg del més gran entusiasme i visques a Catalunya i a sa llibertat, els himnes «Els Segadors» i «La Marsellesa».

A l'endemà fou grossa la gentada que s'aplegà a Vallvidrera, desenrotllant-se el programa amb el major ordre. El Chor «Germanor Barcelonina» interpretà escullides composicions i la cobla executà algunes sardanes que sigueren puntejades amb dalit per molts entusiastes de nostra dansa. També hi prengué part el notable orfeó «Catalunya Nova» que cantà admirablement rebent moltes ovacions.

Acabà la festa altre volta amb el cant de «Els Segadors» i amb intenses manifestacions d'entusiasme.

«Gent Nova» reitera la seva adhesió als actes celebrats.

**

Es el mellor dels laxants **Grains de Vals**, de acció suau i eficaç. Dosis: un o dos grans en el sopar. Venda, en Farmacies.

**

PROCESSO. — Amb l'animació de costum va celebrar-se el diumenge passat la processó del Corpus de l'iglesia de Sant Josep d'aquesta ciutat. Fou molt concorreguda portant el penó principal l'iniciador de la Creu Roja a Badalona en Pau Solé Dalmau, acompanyant-lo en Josep Coca delegat de la Creu Roja a Catalunya i el Dr. Fonolleda i molts individus d'aquí i de fora, d'aquella benemèrita institució.

De l'element oficial hi anaba l'Ajuntament presidit per l'Arcalce senyor Pujol.

**

ELIXIR CALLOL. — Aumenta la gana.

**

INICIATIVA PATRIOTICA. — L'Associació Nacionalista Radical de Barcelona ha iniciat una subscripció per a costejar una lápida per el carrer de Rafel de Casanova fa poc acordat posar per l'Ajuntament de Sant Boi del Llobregat.

En nostre Centre se reben donatius per aital fi patriòtic.

**

L'Aigua de Vilajuiga, es precisament una fórmula mèdica que la naturalesa encertà pera la curació de les enfermetats dels ronyons, estòmac, fetze i molt especialment del mal de pedra.

Es veuen els resultats al poc temps de cursar dita aigua.

**

DE L'ARCALDIA. — Al obecte de entregar-li un document sumament interessant, l'Arcaldia d'aquesta ciutat prega al soldat llicenciat Joan Esteves Botey es serveixi passar a la major brevetat pel Negociat de Quintes de l'Ajuntament, doncs del contrari li pararia perjudici.

**

Les enfermetats infeccioses Febres, Gàstriques, Tifus, Veroles, etc. etc., se prevenen i curen prenent el THE ALPINO.

**

PER A L'ENSENYANÇA GRADUADA. — En el Palau de la Generalitat Catalana tingué lloc dissabte passat una reunió de diputats i senadors convocada per les escoles dels districtes II i VI de Barcelona per a tractar del començament d'una activa campanya de transformació de la ensenyança nacional, d'unitaria en graduada, empleiant els procediments pedagògics moderns.

Portaren la veu els patricis i apòstols de la ensenyança En Ramón Noncgal i en Geroni Estrany, habent-hi una llarga deliberació regnant molt d'entusiasme.

La reunió va veures molt concorreguda prenent-se importants acords i comproment-se els diputats i senadors a facilitar a la Comissió nomenada quants datos siguin necessaris conduents an aquest obecte.

SOCIETAT CATALANA D'EDICIONS. — Hem rebut el darrer volum publicat per aquesta important entitat editorial, que es un aplec de cançons populars de diferents països, traduïdes al català per l'exquisit poeta n'Apeles Mestres titolat «Llibre d'or», qual volum no desmereix per la presentació i valua dels anteriorment publicats.

Per a detalls de subscripcions al corresposal en Badalona nostre amic en C. Bigas i Munné Museu, 27.

Totes les afeccions del aparell respiratori se combaten amb una rapidés assombrosa amb el PECTORAL ALPINO.

EL POBRE JORDI! — Per si no s'en ha enterat, fem sapiguer al senyor Arcalde que'l dia de Corpus i el diumenge següent, o sia el prop-passat, en diferents establiments de la nostra població se va jugar tant fortament i tant descaradament als jocs proibits, que han sigut molts els veïns que s'han adonat dels clams de dolor del pobre «Jordi».

I ja que'l senyor Arcalde es a la vegada president de la Junta Local de Protecció a l'Infancia i Extinció de la Mendicitat, que semb'a no saben per ont iniciar la seva acció benefactora, podrien començar instalant dependències a la sortida de les diferents timbes que tant descaradament funcionen i socórrer a's que'n surten havent-hi deixat lo que havia de servir per a procurar aliments per als seus fills, infants abandonats a la misèria.

Si'l nostre senyor Arcalde es determina a portar a la Junta esmentada aquesta proposició que generosa i galantment li cedim, li fem avinent que deu pendrer precaucions per a que els socorreguts, portats pel vici, no s'en tornin a la timba.

No li sembla, senyor Arcalde, que ja passa de l'hora d'acabar amb aquests vicis que tantes desgracies causen i tantes miseries crien?

Son les millors aigües alcalines Vichy Hôpital (patido). Vichy Célestins (ronçons). Vichy Grande Grille (fetice).

ANUNCI OFICIAL

Doña Teresa Pujol, de esta vecindad, ha acudido a este Ayuntamiento en solocitud de permiso para instalar un electromotor de cinco HP. de fuerza en el cinematógrafo instalado en la casa número 55 de la calle de Mar; y doña Ana de Perrater, vecina de Barcelona, ha solicitado también nistalar un electromotor de dos H.P. de fuerza en su propiedad conocida por «Mas Seriol», sita en la riera de Cañet, número 1.

Los propietarios o vecinos que se consideren perjudicados con las instalaciones de que se trata, podrán presentar sus reclamaciones, debidamente documentadas y justificadas, en el Negociado de Obras de esta Excm. Corporación Municipal durante el plazo de 15 días, pasados los cuales no se admitirá ninguna y se procederá onforme se crea de justicia.

Badalona 24 de Mayo de 1913.—El Alcalde, Martín Pujol.—Alcaldía Constitucional de Badalona.

Dispensari Odontològic Municipal

gratuit pera la classe obrera a càrrec d'en

FRANCISCO DE P. VIADER

dentista del Hospital Clínic de Barcelona

Curació de les enfermetats de la boca

Operacions sense dolor

- CONSULTA PARTICULAR EN BADALONA -

Carrer del Mar, 35, pral.

J. Casas

DEPOSITARI EXCLUSIU DE LA FAMOSA MÀQUINA D'ESCRUIRER

SMITH PREMIER VISIBLE N.º 10

INTERCAMVIS AMB ALTRES MARQUES :: PAPERS CARBONS
CINTES DE TOTS COLORS

Reial, n.º 103

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

DEL **DR. IMBERT** DE LA CLÍNICA D'UROLOGIA
DEL HOSPITAL CLÍNIC :: ::

Carretera Reial, núm. 81.-BADALONA Visita de 4 a 5 ———
Díes festius de 10 a 11

CONSULTA EN BARCELONA: Tallers 49, 1.º, de 12 a 1 i de 6 a 7